

Som en arbejdsløs har skrevet til mig: Matchningen mellem en medarbejder og et konkret job afhænger overhovedet ikke af, hvor mange ansøgninger man sender, men af kvaliteten og det rette fokus i jobsøgningen. Arbejdsgiverne siger bl.a. til Dagbladens Bureau midt i marts, at de spilder deres tid på unødvendige ansøgninger, og at det er en enorm arbejdsbyrde. Og i går skrev ErhvervsBladet, at virksomhederne drukner i proformaansøgninger.

Sådan opfatter virksomhederne det, men som nævnt kan det jo være udtryk for, at den arbejdsløse lever op til kravene om at søge stillinger bredt.

Arbejdsgiverorganisationen Dansk Erhverv retter en hård kritik mod den nye regel om fire ansøgninger. Virksomhederne fortæller, at de bruger tid på de forkerte ansøgninger – altså den samme kritik. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren finder den hårde kritik tankevækkende.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det må jeg sige, det gør jeg. Jeg finder det tankevækkende, at arbejdsgivere i en situation med mangel på arbejdskraft ikke synes, at de skal have ansøgninger fra folk, der søger arbejde, og jeg synes, det er tankevækkende at høre, at man fra modsat side synes, at man kan opfylde sin rådighedsforpligtelse ved ikke at søge job. Det er ekstremt tankevækkende for mig, at jeg kommer ud for de to ting, og derfor er jeg nødt til at slå fast – medmindre hr. Eigil Andersen vil antyde, at han synes, det er o.k. ikke at søge nogen job, fordi der ikke lige er et job, som man synes passer til en – at reglerne er, at man skal søge realistiske job. Det vil sige, at vi ikke opfordrer til proformaansøgninger, for proformaansøgninger tæller slet ikke med i det her regnskab. Det er jo ikke sådan, at man kan komme ned i sin akasse – går jeg ud fra, men det vil vores kontrol jo vise – med fire ansøgninger, hvoriblandt man har søgt om at blive dronningens kabinetschef, landets ombudsmand eller forsvarschef, og så sige, at man har sendt sine ansøgninger. Den går ikke.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:40

Eigil Andersen (SF):

Nej, men arbejdsløse kan godt være meget i tvivl om, hvilke krav der bliver stillet. Jeg mener, en kontormedarbejder kan måske godt have en fornemmelse af, at beskæftigelsesministeren ønsker, at man også skal søge arbejde som bygningsarbejder – hvad ved jeg.

Jeg mener bestemt, at man som arbejdsløs skal søge arbejde, men jeg mener også, at man skal søge relevant arbejde. Det betyder, at hvis man skriver én jobsøgning, som man gør noget ud af ved at kontakte virksomheden, sætte sig ind i, hvilken profil den har, komme hen til virksomheden, besøge den og aflevere sin ansøgning, kan det være meget mere givtigt, end hvis man skal sende fire ansøgninger pr. uge.

Derfor kalder jeg det et ansøgningscirkus, og derfor vil jeg spørge ministeren, om ikke han finder, at vi her er fremme ved et eksempel på en alt, alt for firkantet regel, som ikke svarer til den virkelighed, der er ude omkring – heller ikke i et perspektiv, hvor folk selvfølgelig skal søge og have et arbejde.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige, at det jo er et vilkår her i landet, at man for at få understøttelse står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det betyder, at hvis der er et job, skal man tage et job. Samfundet hjælper dem, der er arbejdsløse og ikke kan få et job, ved at betale understøttelse. Det er jo den kontrakt, vi har lavet med hinanden.

Og der gælder det jo, at hvis ikke man lige kan få ønskejobbet, hvis man ikke lige kan få det job, som man er uddannet til, må man begynde at søge noget bredere. Det betyder naturligvis også, at cand.mag.en i klassisk filologi på et eller andet tidspunkt må begynde at se sig om efter et arbejde, som måske ikke lige rummer klassisk filologi.

Jeg synes ikke, vi kan have et system, hvor man siger: Jamen jeg er blevet uddannet til noget helt bestemt, og hvis samfundet ikke kan sørge for, at der kommer et job til mig inden for det, så forbliver jeg arbejdsløs.

Den kontrakt, vi har, går ud på, at vi hjælper folk, der ikke kan få et arbejde, og det gør vi med glæde, fordi det er en meget tragisk situati-